

Marjeta Zorec

Slovenske šege in navade skozi leto

Ljubljana:

Mladinska knjiga, 2021

214 strani, cena: 24,99 €

Najlepše in najboljše iz našega ljudskega izročila. Kaj so delali naši predniki v posameznih mesecih, katere šege in vraže slovenskih pokrajin so se ohranile do danes, katera jed se pripravlja v posameznem letnem času – knjiga prinaša veliko zanimivosti, pregovorov in rekov.

Edith Eger

Izbira

Preserje: Aktivni mediji, 2021

400 strani, cena: 26,90 €

Avtorico so kot najstnico odpeljali v Auschwitz, kjer je kljub mučenju, lakoti in stalni grožnji smrti ohranjala svojo duševno in duhovno svobodo. Grozote, ki jih je doživela, je niso zlomile. Nasprotno: opogumile so jo in jo utrdile. Njena modrost izvira iz bolečih življenjskih dogodkov, ki so jo globoko zaznamovali. Trpljenja ne moremo izbrisati, ne moremo spremeniti tega, kar se je zgodilo. Lahko pa se odločimo, da bomo poiskali dar, ki je skrit v našem življenju. Lahko se naučimo ceniti svojo rano.

Doktorica Eger v knjigi prepleta pričevanja o spremembah, ki so jih doživeli njeni pacienti, z lastno zgodbo o preživetju v Auschwitzu, ki je navdihujoča in dramatična.

Tomaž Ivešič

Misliti narod v dolgih šestdesetih

Ljubljana:

Inštitut Nove revije, 2020

404 strani, cena: 33 €

Monografija zajema mnenja slovenskih intelektualcev o slovenskem narodu ter njegovi preteklosti in prihodnosti. Predstavlja dragocen prispevek k razumevanju nacionalnega vprašanja v Jugoslaviji in začetka slovenskega nacionalnega preporoda pod socializmom. V spremni študiji dr. Ivešič analizira večino zbranih objav slovenskih intelektualcev o tem, kaj narod sploh je in kako ga razumeti v dolgih šestdesetih, ko slovenski intelektualci po opustitvi ideje o jugoslovanski socialistični naciji pričnejo pogostejše pisati o slovenskem jeziku, kulturi ter zgodovini.

William Glasser

Teorija nadzora

Ljubljana: Chiara, 2021

314 strani, cena: 27,90 €

Knjiga se ukvarja z vedenji, ki jih izbiramo, ko si prizadevamo nadzirati svoje življenje. Avtor uči, kako izbrati učinkovita vedenja, saj so tista vedenja, ki si jih izberemo, kadar poskušamo zadovoljiti močne in nepopustljive potrebe znotraj nas samih, vse prepogosto boleča in neučinkovita. Zapleteni vzroki človeških stisk in še bolj zapleteno reševanje le-teh so prikazani v zanimivem, vsakomur razumljivem jeziku.

Slomškova priznanja 2021

V soboto, 25. 9. 2021, bo na Ponikvi tradicionalno srečanje učiteljev, vzgojiteljev, katehetov in staršev. Tam bomo **Slomškova priznanja** podelili **ge. Mariji Pisk, s. Emi Alič** in **ge. Eriki Ašič**. Naziv častna članica DKPS bo prejela **prof. ddr. Barica Marentič Požarnik**. Povzemamo utemeljitve priznanj, prejemnicam iskreno česti-

tamo in se zahvaljujemo za njihovo delo. Prof. ddr. **Barica Marentič Požarnik** se je rodila leta 1940 v Ljubljani. Na klasični gimnaziji je maturirala 1958, leta 1962 je diplomirala iz psihologije in pedagogike na *Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani*. Po diplomi je na obeh področjih doktorirala, iz psihologije v Ljubljani leta 1971, iz pedagoških znanosti na *Univerzi v Zagrebu* leta 1994.

Iz življenja **DKPS**

Svoje znanje je nenehno izpopolnjevala s študijem v tujini, med drugim kot Fulbrightova štipendistka v ZDA (mednarodni program za razvoj učiteljev – 1966/67), na *Pedagoškem inštitutu v Oslu* (1965) in kot štipendistka DAAD-a v Nemčiji (1974) ter v sodelovanju s številnimi raziskovalci po vsem svetu. Najprej se je zaposlila na raziskovalnem oddelku *Zavoda RS za šolstvo* (1962–1965), nato je odšla na *Pedagoški inštitut Univerze*

v Ljubljani. Na *Filozofski fakulteti* v Ljubljani se je zaposlila leta 1971 in vse do upokojitve leta 2005 študente pedagogike in andragogike poučevala predmeta Pedagoška psihologija in Izkustveno učenje. Od leta 1971 do leta 1998 je bodoče učitelje s *Filozofske fakultete* in študente pedagoških smeri drugih fakultet poučevala tudi predmet Psihologija za študente. Pri teh predmetih je razvijala sodobnim spoznanjem in potrebam prilagojen program, študente aktivno vključevala v delo, pripravljala učna gradiva in med drugim leta 2000 napisala sodoben učbenik *Psihologija učenja in pouka*, ki je doživel številne ponatise in bil leta 2018 prenovljen. Leta 2019 je v soavtorstvu napisala tudi učbenik *Izkustveno učenje*.

Že leta 1971 je bila izvoljena v docentko, leta 1977 v izredno profesorico in leta 1989 v redno profesorico za pedagoško psihologijo. V letih od 1981 do 1983 je bila prodekanka *Filozofske fakultete* za študijske zadeve, od leta 1986 do 1988 pa predstojnica *Oddelka za pedagogiko*. Leta 1978 je bila pobudnica ustanovitve *Centra za pedagoško izobraževanje Filozofske fakultete*, saj se je zavedala, kako pomembno je, da ima institucija, ki pripravlja študente tudi na pedagoški poklic, strokovno službo za razvijanje tega dela izobraževanja in vseh tistih dejavnosti, ki pripomorejo h kakovostnejšemu oblikovanju učiteljev. V letih od 1978 do 1985 ter od 1996 do 2005 je bila tudi predstojnica tega centra.

Posebej je pomemben njen prispevek k razvoju visokošolske didaktike in kakovostnega visokošolskega izobraževanja. Eno izmed njenih zgodnjih del je *Prispevek k visokošolski didaktiki* iz leta 1978, ki je pionirsko tudi v evropskem merilu. Že od leta 1975 vodi seminarje, delavnice in poletne šole iz visokošolske didaktike, na katerih redno sodelujejo tudi mednarodno uveljavljeni strokovnjaki. Na temelju njenega dolgoletnega prizadevanja je bilo leta 1996 ustanovljeno *Slovensko društvo za visokošolsko didaktiko*, katerega predsednica je bila 10 let.

Pomemben je njen poudarek, da mora raziskovanje prispevati k razvoju in kakovosti vzgoje in izobraževanja ter da je v procesu raziskovanja vzgoje in izobraževanja vedno treba dati glas tudi učencem in učiteljem. Slednje je treba spodbuditi, da postanejo razmišljujoči praktiki in raziskovalci lastne prakse. V raziskovanju je skušala uveljaviti

tudi kvalitativni pristop in akcijsko raziskovanje. Poudariti je treba tudi njeno aktivno prizadevanje na področju okoljske problematike in vzgoje za vrednote – za sodelovanje in sožitje, za odgovoren odnos ter skrb za soljudi in okolje, za trajnostni razvoj.

Njeno profesionalno delovanje sega na več področij: od zagotavljanja kakovostnega učenja in poučevanja ter ocenjevanja znanja, izobraževanja učiteljev, razvoja visokošolske didaktike, uveljavljanja sodobnejših pristopov v raziskovanju do okoljske vzgoje in vzgoje za vrednote. Prizadevala si je za uveljavljanje kakovostnega učenja in poučevanja, ki slonita na spoznanjih sodobnih kognitivno-konstruktivističnih teorij in vključujeta aktivnejšo vlogo učenca, osebno pomembno učenje, izkustveno učenje, razvijanje učnih strategij, samouravnavanje učenja in usvajanje kakovostnega znanja. Kakovost izobraževanja je neposredno povezana tudi z ocenjevanjem znanja. Ukvarjala se je s spremljanjem trajnosti gimnazijskega znanja ter vplivom (zunanjega) preverjanja in ocenjevanja znanja na kakovost pouka v gimnaziji. Posebej velja omeniti že leta 1987 objavljeno in še danes aktualno publikacijo *Nova pota v izobraževanju učiteljev*. Ves čas je zasledovala sodobne teorije in izkušnje izobraževanja učiteljev – tako na dodiplomski ravni kot v času pripravništva in prvih letih poučevanja ter v procesu stalnega strokovnega izpopolnjevanja. Raziskovala je pomen povezovanja teorije in praktičnega usposabljanja v izobraževanju učiteljev. Kritično je opozarjala na zasnovo pripravništva in strokovnega izpita učiteljev. V tem kontekstu je v naš prostor prinašala prva spoznanja o strokovnem razvoju učiteljev, skrb za ta razvoj pa je stalnica v vsem njenem profesionalnem delovanju.

Barica Marentič Požarnik je tudi po upokojitvi leta 2005 ostala vpeta v raziskovanje in pedagoško delovanje. Z *Zavodom RS za šolstvo* je sodelovala v projektu bralne pismenosti v vrtcu in šoli ter v projektu formativnega spremljanja.

Njen bibliografski opus je izjemno bogat. V Cobissu v letih od 1962 do 2021 najdemo 715 enot, katerih naslovi dokazujejo raznolikost področij, na katera sega njeno teoretično, raziskovalno in praktično delovanje. Med drugim je objavila 158 znanstvenih in strokovnih člankov (nekaj tudi za revijo *Vzgoja*), sodelovala (samostojno ali v so-

avtorstvu) pri 25 poglavjih v znanstvenih monografijah in pri desetih znanstvenih monografijah ter 11 učbenikih, objavila je številne strokovne članke. Bila je mentorica pri 15 doktorskih disertacijah, 33 magistrskih, treh specialističnih in 163 diplomskih delih, ki jih zelo pogosto označuje interdisciplinarnost. Njena zadnja knjiga z naslovom *Moje življenje, moje učenje* je izšla leta 2020, ob njeni 80-letnici. V njej predstavi svojo poklicno pot kot vir lastnega spoznavanja ter spodbujanja osebnega in poklicnega razvoja.

Barica Marentič Požarnik je v svojem pedagoškem in raziskovalnem delu obravnavala teme in vrednote, za katere si prizadeva naše društvo. Prepričana je, da mora biti proces pouka in učenja zasnovan čim bolj celostno in mora poleg razumske (spoznavne) zajeti tudi čustveno, socialno, telesno in duhovno razsežnost. Pomemben predpogoj za tako delovanje, kot pravi, je vzpostavljanje dobrih medosebnih odnosov, ki jih označujejo medsebojno spoštovanje in zaupanje ter zmožnost empatije. Pomembna naloga pouka je prispevanje k moralnemu zorenju mladih, k ustvarjanju vrednot, usmerjenih v občečloveške vrednote, ki ne veljajo le za določeno skupino ljudi ali ki enostransko poudarjajo npr. etiko pravic na račun etike odgovornosti.

Poudarja, da na kakovost učiteljevega dela vpliva »ne dolžina izobraževanja s kopico predmetov, literature in izpitov, ampak predvsem kakovost izobraževanja. Pomembno je, da študent v čim večji meri na lastni koži doživlja dobro izobraževanje z raznolikimi metodami in kakovostnim praktičnim usposabljanjem, da je med študijem in pripravništvom deležen kakovostnega mentoriranja in pozneje na šoli, kjer deluje, pristnih sodelovalnih odnosov s kolegi, medsebojne pomoči, izmenjave izkušenj. Ne smemo podcenjevati vloge hospitacij in refleksije ob njih.«

Po svojem pojmovanju učenja se nedvomno razlikuje od drugih slovenskih pedagogov. Razume in predstavlja ga kot spreminjanje pogledov in s tem tudi spreminjanje sebe. Trdi, da nas raziskave o učenju pripeljejo do naslednjih spoznanj: pri učenju niso pomembne le vsebine, temveč tudi sam proces; učenje ni le spoznavni, temveč tudi čustveno obarvan socialni proces; učenje ni le sprejemanje že pripravljenega znanja, temveč tudi postavljanje in preverjanje domnev,

vključevanje domišljije, postavljanje vizij; ni le sprejemanje objektivnega znanja od drugih, temveč tudi samostojna, aktivna (re) konstrukcija idej, (po)ustvarjanje lastnega znanja; zajema tudi sistemsko in intuitivno mišljenje, tudi z interdisciplinarnim povezovanjem. Učitelj usposablja učenca, da postopno prevzame odgovornost za svoje učenje, da se osamosvoji; učitelj navaja učenca na metaučenje – razmišljanje, analizo, nadziranje lastnega procesa učenja.

Nagrajenka je za svoje delo dobila številna priznanja. Leta 1990 je prejela nagrado Staneta Žagarja, najvišjo nagrado v Sloveniji na področju vzgoje in izobraževanja, leta 1999 je prejela veliko nagrado Filozofske fakultete, leta 2001 priznanje Sova za delo na področju visokošolske didaktike, leta 2006 je bila imenovana za zaslužno profesorico Univerze v Ljubljani. Sodelovala je tudi v številnih mednarodnih projektih. V slovenski prostor je vnesla številne izvirne in plodne zamisli, koncepte, pristope in spremembe, katerih skupni imenovalec in rezultat sta kakovostnejša in bolj humana vzgoja in izobraževanje.

Barica Marentič Požarnik je s svojim delom oblikovala pomembna spoznanja o kakovostnejšem vzgojno-izobraževalnem delu, uvajala je novosti in spreminjala poglede na kakovost učenja in poučevanja, vlogo učenca in učitelja. S svojim pedagoškim in mentorskim delom je pomembno sooblikovala številne učitelje in druge pedagoške delavce na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja ter pustila neizbrisen pečat na področju prizadevanj za kakovost izobraževanja učiteljev ter vzgojno-izobraževalnega dela v Sloveniji.

Marija Pisk se je rodila leta 1954 na Jesenicah. Izhaja iz trdne krščanske družine. Osnovno šolo je končala v Bohinjski Bistrici in nadaljevala šolanje na pedagoški gimnaziji v Tolminu. Leta 1975 je končala *Pedagoško akademijo v Ljubljani* (oddelek v Kopru) in postala učiteljica razrednega pouka. Kot praktikantka je prišla na *Osnovno šolo Franceta Bevka* v Tolminu in na njej ostala vse do upokojitve leta 2010. Zaposlena je bila kot učiteljica na razredni stopnji, delala je v skupini predšolskih otrok v pripravljalnici na šolo, v podaljšanem bivanju, od vpeljave devetletne osnovne šole pa v prvi triadi; bila je tudi mentorica nekaterih krožkov.

V kolektivu je delala s skupino kolegic, s katerimi so si bile blizu po razmišljanju in usmerjenosti. Njihov cilj je bil razvijanje in uveljavljanje modelov dobre vzgojne prakse. Etični kodeks jim je bil vodilo pri delu z učenci. Rada pove, da je bila v dobri družbi in da ji je Bog na pot poslal sodelavke, na katere je ponosna in jih ima zelo rada. Njeno pedagoško delo je bilo vedno usmerjeno v skupino in posameznika v njej. Z razumljivimi in življenjskimi razlagami ter navajanjem na sprotno delo, korektnim sodelovanjem s starši, spodbujanjem učencev k natančnosti in delavnosti je vsakemu omogočala rast na vseh področjih.

Po štiriindvajsetih letih delovne dobe je ob delu nadaljevala študij na koprskem oddelku *Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani* in leta 2002 postala profesorica razrednega pouka. V času poučevanja je pridobila naziv mentorica in svetovalka, leta 2008 pa naziv svetnica.

Njena kolegica pove: »Spomnim se, da se je ob prihodu počutila precej negotovo, a pravi, da smo jo učitelji na razredni stopnji sprejeli tako, da je že od prvega dne imela dober občutek. Spoznala sem, kakšen privilegij je delati z njo. Pri delu je odgovorna, odkrita, poštena, zanesljiva, sposobna, inovativna, vsakemu je pripravljena pomagati, svetovati. Zato smo jo v kolektivu cenili. Nikoli ni slabe volje. V timu učiteljic tretjega razreda smo na šoli prve začele z nivojskim poukom in ob pomoči in podpori ZRSŠ, OE Nova Gorica izdale delovno gradivo za fleksibilno učno diferenciacijo pri utrjevanju matematike v 3. in 4. razredu.«

Sodelovala je tudi z ZRSŠ. Črnogorskim pedagoškim delavcem je prenašala slovenske izkušnje o delu v devetletni osnovni šoli. Opravljala je delo svetovalke na ZRSŠ, OE Nova Gorica in izvajala naloge v okviru programa mentorske šole (študijska srečanja). V timu pedagoških delavcev prvega triletja si je prizadevala za strokovno in odgovorno delo z otroki. Ves čas je zagovarjala premišljen in otroku primeren prehod v osnovno izobraževanje. Na prvo mesto je postavljala didaktično igro in izkušensko učenje kot dva osnovna pedagoška pristopa pri poučevanju v prvem triletju. Njena usmeritev je bila, da je vsak otrok sprejet in upoštevan kot posameznik, ne glede na to, od kod izhaja.

Svoje izkušnje je delila tudi v skupini soavtorjev učbeniškega gradiva za devetletko,

in sicer za področje matematike v 4. in 5. razredu in učbeniškega didaktičnega kompleta Naša ulica za 1., 2. in 3. razred.

Sodelovala je v razvojni skupini IKT ter pridobila naziv in licenco multiplikator za področje IKT na razredni stopnji. V okviru projekta e-šolstva je izvajala seminarje in svetovanja, vezana na razvijanje e-kompetenc učiteljev in drugih strokovnih delavcev na razredni stopnji. Vedno se je navduševala nad novostmi in vsebinami, ki so bile gonilo pri razvoju pedagoškega dela.

Leta 2019 se ji je ponudila priložnost za delo s študenti na *Pedagoški fakulteti v Kopru*. Kot asistentka in predavateljica je navduševala bodoče pedagoge za učinkovito in starostni stopnji primerno poučevanje pri predmetih Zgodnje učenje matematike, Didaktika matematike, pri predmetu Vodenje razreda in razredništvo ter Didaktiki družboslovja za študente predšolske vzgoje in razrednega pouka.

Svoje izkušnje je v prispevkih delila z bralci revije *Vzgoja in Razredni pouk* ter lastna e-učna gradiva objavila tudi na spletni strani www.uciteljska.net. S prispevki iz prakse je sodelovala na različnih konferencah.

Še vedno je aktivna in ne odreče pomoči učencem, ki imajo učne težave in katerih starši se obrnejo nanjo. Pri OS DKPS v Tolminu pomaga pri organizacijskih in logističnih nalogah. Vsako delo in zadolžitev sprejema odgovorno in zanesljivo izpelje. Je tudi članica *Bratovščine ŽRV* (živega rožnega venca) v Tolminu in molilne skupine *DKPS Povezani v molitvi*.

S. Ema Alič se je kot tretja od štirih hčera leta 1990 rodila očetu Igorju in mami Majdi v župniji Javorje nad Škofjo Loko. V krogu družine, v kateri je odrasčala, je prejela dobro versko vzgojo. Je vesele narave in se je poleg šolskih in domačih obveznosti rada vključevala v različne dejavnosti: bila je gasilka, prostovoljka, animatorka. Kot animatorka je sodelovala pri nekaj oratorijih, nato pa postala njihova voditeljica. Dejavnost je bila v domači župniji: pomagala je pri oblikovanju in vodenju birmanskih skupin in bila članica župnijskega pastoralnega sveta. Po zaključku klasične gimnazije v Škofji Loki se je vpisala na *Teološko fakulteto v Ljubljani*. V tem času je tudi prepoznala Gospodov klic in se odločila za pot redovnega življenja. V skupnosti šolskih sester je po noviciatu leta 2012 izrekla prve zaoblju-

be, leta 2018 pa v občestvu domače župnije večne zaobljube. Po noviciatu in prvih zaobljubah je svojo redovno pot nadaljevala v skupnosti v Repnjah. Že med študijem teologije se je vključila v pastoralno delo, od leta 2015 je katehetinja v župniji Šturje v Ajdovščini ter nekaterih sosednjih župnijah. To poslanstvo živi z veseljem in predanostjo, s čutom za otroke, mlade in njihove družine. Je tudi članica *Urada za mlade pri SŠK*. Poleg tega je velikodušno razpoložljiva tudi za potrebe v provinci – veliko prispeva v skupini za medije, v pastoralni skupini in skupini za pastoralo poklicanosti. Rada poje, in kadar je priložnost, z veseljem vzame v roke kitaro ter navdušeno k petju povabi vse, ki so okrog nje.

V času epidemije je še posebej vidno njeno delo na področju digitalizacije katehetskimi vsebin. Z rednim vsakotredenskim snemanjem videokatehez je mnogim otrokom po vsej Sloveniji omogočila, da so s svojo družino od doma spremljali videokateheze, povezane z redno katehetsko snovjo med cerkvenim letom. Na sproščen, ustvarjalen in iznajdljiv način je s pomočjo dejavne uporabe družbenih omrežij prispevala k oznanjevanju v digitalnem svetu ter s tem otroke in mlade spodbujala k iskanju vrednega, pristnega in dobrega. Iz njenih videokatehez veje njena iskrena želja uresničevati Slomškovo misel: »Kdor hoče druge vneti, mora sam goreti.«

Erika Ašič, roj. 1978 v Postojni, je po končani gimnaziji v Postojni zaključila študij socialnega dela v Ljubljani. Z *Društvom katoliških pedagogov Slovenije* je najprej sodelovala kot prostovoljka, potem pa se je v društvu tudi zaposlila. Na pobudo duhovnega asistenta p. dr. Silva Šinkovca je leta 2000 pripravila in odlično izpeljala prijavo društva na razpis za prostovoljno delo. Sredstva iz razpisa so omogočila, da je začel projekt *Človek za druge*. Ta projekt in prostovoljstvo je v celoti uspešno in samostojno vodila do leta 2004. Projekt je bil do lanskega »epidemičnega« leta ena od temeljnih in prepoznavnih dejavnosti društva.

Erika Ašič od leta 2000 kot tajnica in strokovna sodelavka odgovornega urednika revije *Vzgoja* sodeluje pri izdajanju revije *Vzgoja*. Revijo spremlja od idejnih zasnov, oblikovanja, stika z avtorji do njenega izida. Po dogovoru z urednikom p. dr. Šinkovcem pripravlja gradivo za uredniški odbor in

skrbi za koordinacijo v Svetu revije. Pri reviji opravlja številne naloge: zbira in pripravlja članke in intervjuje z osebnostmi, ki jih predstavljamo. Za revijo skrbi po vsebinski, tehnični in finančni plati. Išče načine za zniževanje stroškov pri izdajanju revije in skrbi za sponzorska in donatorska sredstva za financiranje revije in društva. Vodi evidenco naročnikov ter evidenco članstva. Skrbi za promocijo revije, oblikuje promocijsko gradivo in opravlja vrsto drugih dejavnosti, ki prispevajo k temu, da je *Vzgoja* prepoznavna med laično in strokovno javnostjo.

Spremlja razpise in prijavlja seminarje na Ministrstvo za šolstvo in šport. Tako društvo dosega umestitev seminarjev v *Katalog stalnega strokovnega spopolnjevanja pedagoških delavcev* (KATIS). Skrbi tudi za promocijo seminarjev, za pripravo zgibank in drugega promocijskega gradiva. Skrbi, da je promocijsko gradivo društva neposredno dostopno pedagoškim delavcem in da so seminarji objavljeni na spletni strani društva.

V zadnjih dveh letih je skrbna urednica zbornikov mednarodnih konferenc *Vzgoja za ljubezen do domovine in države*. Spremlja koordinacijo prijav in skrbi za recenzije prispevkov ter za njihovo vsebinsko in oblikovno urejenost. Oblikuje zbornik konference in načrtuje njegov izid, širjenje in objavljanje. Za letošnjo konferenco, ki bo v novembru 2021, je prevzela vodenje priprav in koordinacijo celotne organizacije, ki je zaradi široko zastavljene mednarodne udeležbe sodelujočih še posebej zahtevna. Na sestankih organizacijskega odbora se zavzema za uresničevanje vseh dogovorov, posreduje pobude posameznih članov odbora ostalim ter tako ustvarja lepo in prijazno sodelovanje v skupini.

Erika Ašič je od zadnjih kadrovskega menjav desna roka predsednice DKPS, saj pozna vse procese, ki so potrebni za nemoteno strokovno delo društva. V veliko pomoč je tudi novim sodelavcem pri spoznavanju in opravljanju dela. Odlično pozna operativne dejavnosti, ki so pomembne za prepoznavnost in strokovnost ter ugled društva v laični in strokovni javnosti. Delo opravlja natančno, vestno in zanesljivo, odgovorno, samoiniciativno in z iskrenim spoštovanjem do vseh sodelujočih. Je razumevala in čuteča oseba, kar se kaže v neposrednem stiku s posamezniki in s skupino. Vedno je pripravljena sodelovati, pomagati, se pogovoriti in iskati rešitve pri različnih stro-

kovnih in drugih izzivih. Pripravljena se je učiti in svoje strokovno znanje dopolnjevati z znanji in veščinami s področja pedagoške stroke. Kombinacija znanj in veščin s področja socialnega dela in pedagoškega področja je odlična sinergija za potrebe dela v DKPS. S svojim kakovostnim in temeljitim delom prispeva, da je društvo strokovno uveljavljeno v slovenskem prostoru. Sodeluje tudi pri medijskih odzivih društva na aktualno problematiko v družbi in je avtorica odmevne kolumne v podporo aktualnemu ministru za delo in socialne zadeve J. C. Kralju. Vsem, ki delamo v različnih skupinah in organih društva, Erika Ašič nudi pomoč in idejno podporo.

Poleg svojega dela in predanosti društvu je žena in mama trem odrasčajočim mladostnikom ter skrbna varuhinja domačega ognjišča.

V društvu med člani uživa iskreno spoštovanje. Menimo, da je Slomškovo priznanje prava nagrada za njeno sicer službeno, a požrtvovalno delo v DKPS. S svojim delom in odnosom prispeva k strokovnemu razvoju in uveljavljanju društva.

Počitniško varstvo Srčna dežela

V juliju smo v DKPS izvedli tri tedne počitniškega programa *Srčna dežela* za otroke od 1. do 5. razreda.

Skupaj z animatorji smo oblikovali pester program, katerega rdeča nit je bila skrb za okolje. Program smo vsako jutro začeli z lutkovno uprizoritvijo delčka zgodbe *Povodni mož in Makov škrat*, ki nas je spodbudila k pogovoru o različnih področjih spoznavanja narave in načinih, kako lahko poskrbimo zanjo. Z otroki smo obiskali *Botanični vrt* in *Ljubljanski grad* ter se potepali po Emoni v okviru Mestnega muzeja. Obiskali so nas cirkusanti iz *Cirkokroga*, ki so nas naučili nekaterih cirkuških spretnosti, g. *Tilen Mlakar* in njegov kuža pa sta nas naučila ustreznega obnašanja do psov. Izdelali smo vetrnice, padala, maketo, glasbene instrumente, lutke živali iz recikliranih materialov in sadili rastline ... Vključili smo tudi veliko športa, petja, plesa, bansov in spletni nove prijateljske vezi.

Petra Suhoveršnik